

Auditul intern – partea I –

Conf. univ. dr. Mirela PĂUNESCU

Academia de Studii Economice din București

Abstract

According to the international view, the aim of the internal audit is “to enhance and protect the organizational value by providing assurance, advice and advanced knowledge through objective principles based on risk”.

This article presents aspects regarding the internal audit of an entity, its underlying principles, the differences between the internal audit, the financial audit and the internal control, the role of the internal audit in corporate governance, the most important types of internal audit engagements and their components, as well as the main stages of an internal audit engagement.

Key terms: internal audit, assurance engagements, advisory engagements, corporate governance, International Standards on Internal Auditing

Termeni-cheie: audit intern, misiuni de asigurare, misiuni de consiliere, guvernanta corporativă, Standardele Internaționale de Audit Intern

Clasificare JEL: M42

To cite this article: Mirela Păunescu, *Auditul intern (I)*, *CECCAR Business Review*, N° 3/2020, pp. 35-42, DOI: <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2020.03.04>

1. Auditul intern: definiție, rol, principii de bază și obiective

Institutul Auditorilor Interni (IIA), organizația profesională internațională a auditorilor interni, definește **auditul intern** ca fiind o activitate independentă de asigurare obiectivă și de consiliere, destinată să adauge valoare și să îmbunătățească operațiunile unei organizații. Acesta ajută organizația în îndeplinirea obiectivelor sale printr-o abordare sistematică și metodică ce evaluează și îmbunătățește eficacitatea proceselor de management al riscului, control și guvernanta (http://www.aair.ro/fisiere/standarde_2017_romana/Code_of_Ethics_Romanian.pdf).

IIA este de părere că, pentru ca funcția de audit intern să fie considerată eficientă, auditorul intern trebuie să aplice în condiții de eficacitate un set de principii de bază (<https://na.theiia.org/standards-guidance/mandatory-guidance/Pages/Core-Principles-for-the-Professional-Practice-of-Internal-Auditing.aspx>), care presupun ca activitatea de audit intern să arate că:

- demonstrează integritate;
- dovedește competență și conștiinciozitate profesională;
- este obiectivă și nu este supusă unor influențe nepotrivite (este independentă);
- este aliniată strategiilor, obiectivelor și riscurilor organizației;
- este poziționată corespunzător în cadrul organizației și dispune de resurse adecvate;
- demonstrează calitate și îmbunătățire continuă;
- comunică eficient;

- furnizează asigurare bazată pe risc;
- are o cunoaștere detaliată, este proactivă și orientată către viitor;
- promovează îmbunătățirea organizațională.

Obiectivele misiunilor de audit intern pot fi clasificate astfel:

✓ **Obiective urmărite pentru îmbunătățirea procesului de guvernare**

Standardul Internațional de Audit Intern 2110 *Guvernarea* (<https://na.theiia.org/translations/PublicDocuments/IPPF-Standards-2017-Romanian.pdf>) impune ca activitatea de audit intern din cadrul organizației să evalueze și să formuleze recomandările adecvate pentru îmbunătățirea proceselor de guvernare în ceea ce privește:

- adoptarea deciziilor strategice și operaționale;
- supravegherea administrării riscurilor și controalelor;
- promovarea unei conduite etice adecvate și a valorilor corespunzătoare;
- asigurarea unui management eficace al performanței și a asumării răspunderii;
- comunicarea informațiilor privind riscul și controlul domeniilor corespunzătoare din organizație; și
- coordonarea activităților și comunicarea informațiilor între consiliu, auditorii interni, auditorii externi, alți furnizori de asigurare și conducere.

✓ **Obiective urmărite în evaluarea managementului riscului**

Standardul Internațional de Audit Intern 2120 *Managementul riscului* (<https://na.theiia.org/translations/PublicDocuments/IPPF-Standards-2017-Romanian.pdf>) impune ca activitatea de audit intern să evalueze expunerile la risc ale guvernării organizației, operațiunilor și sistemelor informaționale în ceea ce privește:

- îndeplinirea obiectivelor strategice ale organizației;
- fiabilitatea și integritatea informațiilor financiare și operaționale;
- eficacitatea și eficiența operațiunilor și programelor;
- protejarea activelor; și
- conformitatea cu legile, regulamentele, politicile, procedurile și contractele.

✓ **Obiective urmărite în evaluarea controlului intern**

Standardul Internațional de Audit Intern 2130 *Controlul* (<https://na.theiia.org/translations/PublicDocuments/IPPF-Standards-2017-Romanian.pdf>) impune ca activitatea de audit intern să evalueze caracterul adecvat și eficacitatea controalelor stabilite drept răspuns la riscurile privind guvernarea organizației, operațiunile și sistemele informaționale, din următoarele puncte de vedere:

- îndeplinirea obiectivelor strategice ale organizației;
- fiabilitatea și integritatea informațiilor financiare și operaționale;
- eficacitatea și eficiența operațiunilor și programelor;
- protejarea activelor; și
- conformitatea cu legile, regulamentele, politicile, procedurile și contractele.

✓ **Obiective urmărite în cadrul misiunilor de consiliere (CAFR & AAIR, 2015)**

- evaluarea eficacității proceselor de management al riscului, control și guvernare;
- îmbunătățirea proceselor de management al riscului din cadrul organizației printr-o abordare sistematică și metodică.

Pentru a asigura prestarea unor misiuni de calitate corespunzătoare, un auditor intern membru al IIA trebuie să respecte Cadrul conceptual de practici profesionale (*International Professional Practices Framework – IPPF*) (<https://na.theiia.org/standards-guidance/mandatory-guidance/Pages/Mandatory-Guidance.aspx>), care conține atât elemente obligatorii, cât și recomandări de bune practici. Elementele obligatorii sunt următoarele:

- principiile de bază ale practicii de audit intern;
- definiția auditului intern;
- Codul etic;
- Standardele de Audit Intern.

În concepția lor generală, Standardele de Audit Intern (aplicabile tuturor activităților de audit intern) cuprind două categorii fundamentale:

- **standardele de calificare** – descriu calitățile pe care trebuie să le îndeplinească organizațiile și persoanele care execută activități de audit intern;
- **standardele de performanță** – prezintă activitățile specifice auditului intern și criteriile calitative pentru evaluarea performanțelor acestuia.

Suplimentar, **standardele de implementare** dezvoltă standardele de calificare și pe cele de performanță prin stabilirea cerințelor aplicabile pentru cele două tipuri de misiuni fundamentale de audit intern: de asigurare și de consiliere.

În plus, tot ca parte a Cadrului conceptual de practici profesionale, IIA a publicat și recomandări de bune practici prin care dorește să asigure dezvoltarea, interpretarea și aplicarea consecventă a conceptelor, metodelor și tehnicilor utile pentru profesie, care pot fi consultate pe site-ul IIA (<https://na.theiia.org/standards-guidance/recommended-guidance/Pages/Strongly-Recommended-Guidance.aspx>).

Codul etic al IIA (http://www.aair.ro/fisiere/standarde_2017_romana/Code_of_Ethics_Romanian.pdf) se aplică auditorilor interni, persoane fizice sau juridice, și extinde definiția auditului intern prin includerea a două componente esențiale:

- principiile relevante pentru profesia și practica de audit intern;
- regulile de conduită, care descriu normele de comportament impuse auditorilor interni și care ajută la transpunerea în practică a principiilor, având scop de îndrumare.

Principiile etice general acceptate se referă la:

Integritate	✓ Integritatea auditorilor interni determină încredere și asigură astfel baza credibilității acordate raționamentului lor profesional.
Obiectivitate	✓ Auditorii interni manifestă cel mai înalt nivel de obiectivitate profesională în colectarea, evaluarea și comunicarea informațiilor cu privire la activitatea sau procesul aflat(ă) în curs de examinare. Ei realizează o evaluare echilibrată a tuturor circumstanțelor relevante, fără a se lăsa în mod nejustificat influențați de propriile interese sau de alte persoane în formularea raționamentelor.
Confidențialitate	✓ Auditorii interni respectă valoarea informațiilor pe care le primesc și dreptul de proprietate asupra acestora și nu furnizează informații fără aprobarea corespunzătoare decât în cazul în care există obligații legale sau profesionale în acest sens.
Competență	✓ Auditorii interni aplică abilitățile, cunoștințele și experiența necesare în desfășurarea auditului intern.

2. Tipuri de misiuni de audit intern

Standardele Internaționale de Audit Intern clasifică misiunile în două categorii:

	Misiuni de asigurare	Misiuni de consiliere
Scopul	✓ Implică evaluarea obiectivă a probelor de către auditorul intern pentru a formula opinii sau concluzii privind o entitate, o operațiune, o funcție, un proces, un sistem sau alte aspecte.	✓ Au caracter de consultare și se desfășoară, în general, la cererea expresă a beneficiarului misiunii.
Tipul și sfera de cuprindere	✓ Sunt stabilite de auditorul intern.	✓ Sunt stabilite de comun acord cu beneficiarul misiunii.
Numărul de participanți	✓ În general sunt implicați trei participanți: <ul style="list-style-type: none"> • persoana sau grupul implicat(ă) în mod direct în entitatea, operațiunea, funcția, procesul, sistemul sau alt aspect auditat(ă) – responsabilul pentru proces; • persoana sau grupul care realizează evaluarea – auditorul intern; și • persoana sau grupul care utilizează evaluarea – beneficiarul misiunii. 	✓ În general sunt implicați doi participanți: <ul style="list-style-type: none"> • persoana sau grupul care furnizează consilierea – auditorul intern; și • persoana sau grupul care solicită și beneficiază de consiliere – beneficiarul misiunii.
Comunicarea finală a rezultatelor misiunii	✓ Trebuie să conțină atât opiniile auditorilor interni, cât și recomandările corespunzătoare și/sau planurile de acțiune.	✓ Din punctul de vedere al formei și conținutului, diferă în funcție de tipul misiunii și de nevoile clientului. Auditorul intern trebuie să fie obiectiv și să nu își asume responsabilități manageriale.

Misiunile de consiliere (numite și de consultanță) trebuie desfășurate în conformitate cu prevederile Cartei auditului intern și pot fi (CAFR & AAIR, 2015):

- **formale** – sunt cele incluse în planul de audit, iar termenele și condițiile sunt convenite cu solicitantul printr-un acord scris;
- **informale** – sunt activități sau servicii de rutină, cum ar fi participarea în grupuri de lucru interdepartamentale, la proiecte sau la ședințe ad-hoc, asigurarea serviciilor de training în domeniul controlului intern și managementului riscurilor sau participarea la schimburi uzuale de informații specifice cu alte structuri organizatorice din cadrul entității;
- **speciale** – sunt serviciile speciale furnizate de auditul intern în cadrul unor proiecte de anvergură (legate de sistemele IT, fuziuni, externalizări de servicii etc.).

Toate aceste misiuni trebuie derulate în conformitate cu cerințele Standardelor Internaționale de Audit Intern. Uneori, misiunile pot fi mixte, adică încorporează elemente atât din misiunea de asigurare, cât și din cea de consiliere.

În funcție de scopul lor, misiunile de audit intern pot fi clasificate în mai multe categorii, cum ar fi:

- **value for money** (valoare pentru bani), cunoscute și ca 3E (economie, eficiență și eficacitate), în care auditorii interni examinează dacă activitățile și procesele societății auditate respectă cele trei criterii. În general,

ei trebuie să compare modul de desfășurare a activităților sau proceselor cu alternativele existente. Aceste tipuri de misiuni sunt des întâlnite în cazul organizațiilor nonprofit sau chiar al instituțiilor publice, dar pot implica anumite probleme, cum ar fi faptul că unele rezultate sunt greu de evaluat, simpla nedepășire a bugetului nu înseamnă obținerea calității dorite a rezultatelor, eficiența și eficacitatea pot fi dificil de măsurat etc.;

- **misiuni speciale**, cum ar fi cele de detectare a unor fraude. Obiectul misiunii poate fi diferit de la un caz la altul;
- **misiuni legate de IT**, precum auditul de sistem, al unor procese sau privind schimbarea sistemelor;
- **audituri financiare**, probabil unele dintre cele mai răspândite misiuni ale auditorilor interni, care presupun revizuirea informațiilor utilizate în procesul de raportare financiară, aceasta fiind bazată și pe testarea controalelor de care depinde calitatea informațiilor respective. Scopul principal al acestui tip de audit este asigurarea faptului că informația financiară produsă este credibilă și obținută în timp util pentru luarea unor decizii pertinente de către management. În plus, pentru a garanta sănătatea financiară a firmei, auditorii interni se asigură că există controale implementate pentru a ține sub control principalele riscuri și că aceste controale funcționează eficient. În general, în astfel de misiuni, auditorii interni utilizează o abordare pe cicluri de activitate (salarizare, venituri și încasări, raportare financiară, achiziții și cheltuieli, producție, finanțare și plăți);
- **audituri operaționale**, aferente proceselor operaționale ale entității, cum ar fi al achizițiilor, al resurselor umane sau al logisticii. Denumirea alternativă este cea de audituri ale performanței și ele urmăresc în principal monitorizarea performanțelor manageriale în condițiile respectării politicilor și procedurilor interne. În cadrul acestor misiuni sunt urmărite două aspecte: dacă politicile interne sunt respectate și dacă ele funcționează eficient.

În literatura de specialitate pot fi întâlnite și alte clasificări, spre exemplu, misiunile de audit public intern (cele de asigurare) se împart astfel:

- **de regularitate**, prin care se urmărește examinarea acțiunilor asupra efectelor financiare pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, sub aspectul respectării ansamblului principiilor și regulilor procedurale și metodologice care le sunt aplicate;
- **al performanței**, reprezentând o analiză a activităților/proceselor/programe/proiectelor desfășurate în cadrul structurilor centrale și subordonate ale unei instituții publice, concepută să aducă un plus de valoare acestora, prin evaluarea și compararea rezultatelor obținute cu cele propuse sau așteptate, în condiții de economicitate și eficiență;
- **de sistem**, care constituie o evaluare în profunzime a sistemelor de conducere și de control intern/managerial din cadrul structurilor centrale și subordonate ale unei instituții publice, cu scopul de a stabili dacă acestea funcționează economic, eficace și eficient, pentru identificarea deficiențelor și formularea de recomandări în vederea corectării.

3. Diferențe între auditul intern și auditul financiar

Auditul financiar nu trebuie confundat cu cel intern. Scopul unui audit financiar este acela de a crește gradul de încredere al utilizatorilor interesați în situațiile financiare, prin exprimarea de către auditor a unei opinii cu privire la măsura în care acestea sunt întocmite, sub toate aspectele semnificative, în conformitate cu un cadru de raportare financiară aplicabil.

Principalele diferențe dintre cele două tipuri de audit sunt prezentate mai jos:

Criteria	Auditul financiar	Auditul intern
Către cine raportează	✓ Acționari și alte părți interesate (<i>stakeholders</i>)	✓ Conducerea entității și consiliul de administrație
Obiective	✓ Creșterea credibilității situațiilor financiare	✓ Evaluarea și îmbunătățirea eficienței guvernării, gestionării riscurilor și a proceselor de control
Scop	✓ Ajută utilizatorii situațiilor financiare să ia decizii pe baza unor informații de bună calitate	✓ Ajută conducerea executivă și consiliul de administrație ale entității să își îndeplinească îndatoririle
Arie de acoperire	✓ Situațiile financiare	✓ Toate elementele auditabile, în funcție de riscurile semnificative
Obligația de a-l efectua	✓ Doar pentru anumite societăți	✓ Doar pentru anumite societăți
Tip de raport	✓ Relativ standardizat	✓ Adaptat misiunii
Disponibilitate pentru terți	✓ De regulă, da	✓ Nu
Standarde internaționale aplicabile	✓ Standardele Internaționale de Audit elaborate de IFAC	✓ Standardele de Audit Intern elaborate de IIA
Cod etic	✓ Da, dar nu același	✓ Da, dar nu același
Independență	✓ Cerută	✓ Cerută. Totuși, dacă auditorul intern este angajatul entității, gradul de independență este mai scăzut. Aceasta poate fi asigurată printr-o organizare ierarhică adecvată.
Numire	✓ De către adunarea generală a acționarilor	✓ De către consiliul de administrație/supraveghere (la recomandarea comitetului de audit, dacă există)

Auditul financiar și cel intern trebuie să vină unul în completarea celuilalt. ISA 610 *Utilizarea activității auditorilor interni* este standardul care stabilește responsabilitățile auditorului financiar atunci când decide să folosească în misiunea sa activitatea auditorilor interni.

Auditorul financiar poate, dar nu este obligat, fiind o chestiune care ține de strategia de audit generală adoptată, să utilizeze activitatea funcției de audit intern pentru obținerea de probe de audit. Concret, el poate folosi:

- activitatea funcției de audit intern pentru obținerea de probe de audit; și/sau
- auditorii interni în furnizarea de asistență directă sub coordonarea, supravegherea și revizuirea auditorului extern.

Câteva exemple de activități ale funcției de audit intern care pot fi utilizate de auditorii financiari sunt:

- testarea eficacității funcționale a controalelor;
- proceduri de fond care presupun un raționament limitat;
- observații referitoare la inventarierea stocurilor;
- urmărirea tranzacțiilor prin sistemul informațional relevant pentru raportarea financiară;
- testarea conformității cu prevederile legale.

Auditorul financiar este singurul responsabil pentru opinia de audit exprimată, iar această responsabilitate nu este diminuată prin utilizarea activității funcției de audit intern. De aceea, el trebuie să respecte anumite cerințe impuse de ISA 610 înainte de a se baza pe activitatea auditorilor interni.

Decizia de a utiliza activitatea auditorilor interni este importantă pentru auditorul financiar deoarece afectează natura și plasarea în timp și reduce amploarea procedurilor de audit ce urmează a fi efectuate. Cu alte cuvinte, efortul poate fi mai mic și, pe cale de consecință, și costurile implicate de misiune. După ce a decis că poate folosi funcția de audit intern, în sensul în care este relevantă pentru misiunea sa, auditorul financiar trebuie să analizeze în ce măsură poate face acest lucru, scop în care evaluează funcția de audit intern prin prisma următoarelor caracteristici:

- măsura în care statutul organizațional, procedurile și politicile relevante ale funcției de audit intern sprijină obiectivitatea auditorilor interni;
- nivelul de competență al funcției de audit intern; și
- măsura în care funcția de audit intern aplică o abordare sistematică și disciplinată, inclusiv un control al calității.

Obiectivitatea și competența, ambele foarte importante, nu se pot suplini una pe cealaltă. Amândouă trebuie să fie prezente pentru ca auditorul să decidă că poate utiliza funcția de audit intern. ISA 610 aduce detalii legate de această evaluare a funcției de audit intern.

Potrivit pct. A7 din acest standard, obiectivitatea se referă la capacitatea de a efectua sarcinile fără a permite ca subiectivismul, conflictul de interese sau influența nedorită a altor părți să aibă prioritate față de raționamentele profesionale. Factorii care ar putea influența evaluarea includ următoarele:

- măsura în care statutul organizațional al funcției de audit intern, inclusiv autoritatea și responsabilitatea sa, sprijină capacitatea acesteia de a nu permite ca raționamentul profesional să fie afectat de subiectivism, conflict de interese sau influența nedorită a altor părți. De exemplu, dacă funcția de audit intern raportează persoanelor responsabile cu guvernarea sau unei persoane din conducere cu autoritatea corespunzătoare, ori dacă raportează conducerii, dacă are acces direct la persoanele responsabile cu guvernarea;
- dacă funcția de audit intern nu este afectată de responsabilități care intră în conflict, de exemplu, dacă are sarcini de conducere sau operaționale ori răspunderi care sunt în afara sferei sale;
- dacă persoanele responsabile cu guvernarea supraveghează deciziile de angajare în cadrul funcției de audit intern, de exemplu, dacă determină politica adecvată de remunerare a auditorilor interni;
- dacă există orice constrângeri sau restricții impuse funcției de audit intern de către conducere sau de către persoanele responsabile cu guvernarea, de exemplu, referitor la comunicarea constatărilor funcției de audit intern către auditorul extern;
- dacă auditorii interni sunt membri ai organismelor profesionale relevante, iar calitatea lor de membri îi obligă să se conformeze standardelor profesionale relevante privind obiectivitatea, sau dacă politicile interne determină atingerea acelorași obiective.

Conform pct. A8 din ISA 610, competența funcției de audit intern se referă la obținerea și menținerea cunoștințelor și aptitudinilor funcției ca întreg la nivelul adecvat pentru a permite realizarea sarcinilor alocate cu diligența necesară și în conformitate cu standardele profesionale aplicabile. Factorii care pot influența deciziile auditorului financiar de a utiliza activitatea auditorilor interni includ următoarele:

- dacă funcția de audit intern deține resursele adecvate în raport cu dimensiunea entității și natura operațiunilor sale;
- dacă există politici stabilite pentru angajarea, formarea și alocarea auditorilor interni în misiunile de audit intern;
- dacă auditorii interni au o formare tehnică adecvată și competențe în domeniul auditului. Criteriile relevante care ar putea fi analizate de auditorul extern atunci când realizează această evaluare pot include, de exemplu, deținerea de către auditorii interni a unui titlu profesional și a experienței relevante;

- dacă auditorii interni au cunoștințele necesare referitoare la raportarea financiară a entității și la cadrul de raportare financiară aplicabil și dacă funcția de audit intern deține aptitudinile necesare (de exemplu, cunoștințe specifice sectorului de activitate) pentru a efectua activități aferente situațiilor financiare ale entității;
- dacă auditorii interni sunt membri ai organismelor profesionale relevante, care îi obligă să se conformeze standardelor profesionale relevante, inclusiv cerințelor de dezvoltare profesională continuă.

În cazul în care nu este satisfăcut de rezultatele evaluării, auditorul financiar nu trebuie să utilizeze activitatea auditorilor interni.

Dacă însă concluzia este că rezultatele evaluării permit folosirea funcției de audit intern în misiunea sa, auditorul financiar trebuie să comunice acest lucru celor însărcinați cu governanța corporativă și să modifice sau să adapteze planul său de audit pentru a o include și pe aceasta.

ISA 610 recomandă evitarea utilizării activității auditului intern atunci când:

- este necesară folosirea unor raționamente mai complexe (cum ar fi pentru planificarea și efectuarea procedurilor de audit relevante și pentru evaluarea probelor de audit obținute);
- riscul evaluat de denaturare semnificativă la nivelul afirmațiilor este mai mare;
- statutul organizațional, procedurile și politicile relevante ale funcției de audit intern sprijină într-o mică măsură în mod adecvat obiectivitatea auditorilor interni; și
- nivelul de competență al funcției de audit intern este mai redus.

În general, auditorului financiar îi este interzisă menționarea în raportul de audit a utilizării auditorilor interni în misiunea sa.

La rândul său, auditorul intern este interesat de rezultatele comunicate de auditorul financiar, cum ar fi riscurile semnificative identificate, aspectele-cheie comunicate celor însărcinați cu governanța sau chiar eventualele denaturări raportate în urma desfășurării misiunii de audit.

Va urma...

Bibliografie

1. CAFR & AAIR (2015), *Ghid privind implementarea Standardelor Internaționale de Audit Intern*, Editura CAFR, București.
2. Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial nr. 548/12.07.2017.
3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial nr. 598/22.08.2003, cu modificările și completările ulterioare.
4. http://www.aaair.ro/fisiere/standarde_2017_romana/Code_of_Ethics_Romanian.pdf
5. <https://na.theiia.org/about-ia/PublicDocuments/Internal-Auditing-Role-in-Corporate-Governance.pdf>
6. <https://na.theiia.org/about-us/Pages/About-The-Institute-of-Internal-Auditors.aspx>
7. <https://na.theiia.org/standards-guidance/mandatory-guidance/Pages/Core-Principles-for-the-Professional-Practice-of-Internal-Auditing.aspx>
8. <https://na.theiia.org/standards-guidance/mandatory-guidance/Pages/Mandatory-Guidance.aspx>
9. <https://na.theiia.org/standards-guidance/Pages/Mission-of-Internal-Audit.aspx>
10. <https://na.theiia.org/standards-guidance/recommended-guidance/Pages/Strongly-Recommended-Guidance.aspx>
11. <https://na.theiia.org/translations/PublicDocuments/IPPF-Standards-2017-Romanian.pdf>

↳ Acest articol este preluat din lucrarea *Governanța corporativă, managementul riscurilor și controlul intern*, autor Mirela Păunescu, apărută la Editura CECCAR în anul 2019.